

G1, OSK Olomouc C : OSK Olomouc B

19 : 96 (1:32, 13:14, 0:28, 5:22)

Body: Šťastná 10 – TH 2/0, Chodilová 3-4/1, Uvázlová 3-3/1, Pluhařová 2-2/2, Grohmanová 1-2/1, Kutáčová 0-2/0, Augustinová, Bahounková, Pazderová, Peřinová, Trčková a Vychodilová 0.

TH 15/5 = 30%

F- 13

MVP: Šťastná

G2, OSK Olomouc C : OSK Olomouc B

13 : 78 (3:27, 2:14, 2:29, 6:8)

Body: Augustinová a Koukalová 4, Šťastná 3-5/1, Peřinová a Plachá 1-4/1, Uvázlová 0-4/0, Kutáčová 0-2/0, Bortlová, Chodilová, Pluhařová, Sprušanská a Trčková 0.

TH 19/3 = 16%

F- 7

MVP: Koukalová

Zápis vyhodnocený do 10 minut, žádné nervy na hřišti, a/nebo mimo ně, dramatická koncovka v nedohlednu a rozumný výsledek bez „tlačení na pilu“. I tak se dá sehrát vzájemné derby uvnitř klubu, kde je výsledek daný předem a přesto lze z utkání něco vytěžit pro rozvoj hráček do budoucna.

Po prvním utkání mohla Happy použít slova legendárního Franty Kanála, známého to ledoplavce z Přerova. Zahrála opravdu nadprůměrně. Zdámě jí sekundovaly Tera Chodí a Sába Uvi. Úroveň si udržely Kuty s Juli, jen u první by se už žádal větší podíl na vyvážení míče a druhé rozhodně větší akcelerace při zahájení pohybu. Nepropadly ani Bahy s Denis, zbytečně však upadaly do osidel, které si, zvláště Deny, virtuálně samy vytvářely. Ocenit šla ještě celá druhá kvarta, ale pak už jen kusé momenty s výměnou přihrávek v rychlém protiútku, bohužel znehodnocené spoustou nechycených a nezpracovaných míčů. Potíže se zastavováním by se dejme tomu mohly přičíst na vrub klouzající podlaze a nezkušenosti s povrchem na DS, avšak za nechycené míče mohou jen nepřipravené a nedovedné ruce.

Po 3 dnech to samé v bleděmodrém jen s výměnou některých hráček, což však na výsledku pramálo měnilo. Dokonce z mého pohledu byla hra v G1 u méně zkušené sestavy živější a odhodlanější, než u té druhé, a rovněž nebezpečnější při zakončení. V G2, i když už „nulanulky“, hrály nařízenou přihrávanou bez driblinku, páteční skupina na to nedokázala myšlenkově, tím méně pohybem reagovat a zase dostávala další a další volné jízdy na řetízkáči, až se jim točila hlava a trenérovi na ní vstávaly hrůzou vlasy.

Potíže jsme měli s vyvážením míčů. To způsobovalo neskutečně pomalé, zbytečně zastavované a hlavně nedůrazné uvolňování, špatné stlačení míče pod sebe namísto razantního posouvání míče před sebou a rovněž i takticky nezvládnuté role obou rozehrávaček. Chodí i Kuty pravidelně braly nohy na ramena a utíkaly pryč od míče i od zodpovědnosti, čím nechávaly vyšší hráčky téměř s jistotou „utopit“ při šněrovaném driblinku, do kterého se zamotávaly jako bourec morušový do hedvábného kokonu. „Hod“ a běž“ od našich hráček bylo vidět jen v náznacích mlhavých jak chuchvalce nad anglickými vřesovišti a mnohem větší potíž, než by bylo záhodno, jsme produkovali v přihrávkách nazdařbůh bez základního zpracování míče oběma rukama. Proto podobné zápasy nám jdou k duhu, vezmeme-li si z nich ponaučení.